

3^ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

A1

**ΟΙ ΑΦΩΝΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ,
Ο ΛΑΟΣ, ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ,
ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ. Η
ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΝ
ΛΟΓΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ.**

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

**ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ ΑΝΔΡΙΑΝΑ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ ΜΑΙΡΗ
ΒΙΒΙΚΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ:
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
3ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α' 1**

Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι

- Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι είναι από τα κορυφαία έργα του Σολωμού και της νεοελληνικής ποίησης γενικότερα. Μπορούμε επίσης να πούμε ότι είναι το έργο ζωής του Σολωμού, αφού, όπως φαίνεται, τον απασχόλησε σε όλη τη διάρκεια της ώριμης ποιητικής του περιόδου.
- Θέμα του είναι ο ηρωικός αγώνας των Μεσολογγιτών κατά τη δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου (1825-1826) ως την απεγνωσμένη έξοδο, την παραμονή των Βαΐων. Ο ποιητής ξεκινώντας από το συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός ανάγεται στον αγώνα του ανθρώπου για την ηθική, την εσωτερική του ελευθερία.
- Η προσήλωση στην ελευθερία, την αυτοδιάθεση, τη δημοκρατία, την αξιοπρέπεια και τη δικαιοσύνη ήταν για τους “ελεύθερους πολιορκημένους” όχι μόνο πίστη, αλλά και τρόπος ζωής.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ :

Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει·
Λαλεί πουλί, παίρνει σπυρί, κι η μάνα το ζηλεύει.
Τα μάτια η πείνα εμαύρισε· στα μάτια η μάνα μνείει.
Στέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράμερα και κλαίει:
«Έρμο τουφέκι σκοτεινό, τι σ' έχω γω στο χέρι;
Οπού συ μου 'γινες βαρύ κι ο Αγαρηνός το ξέρει».

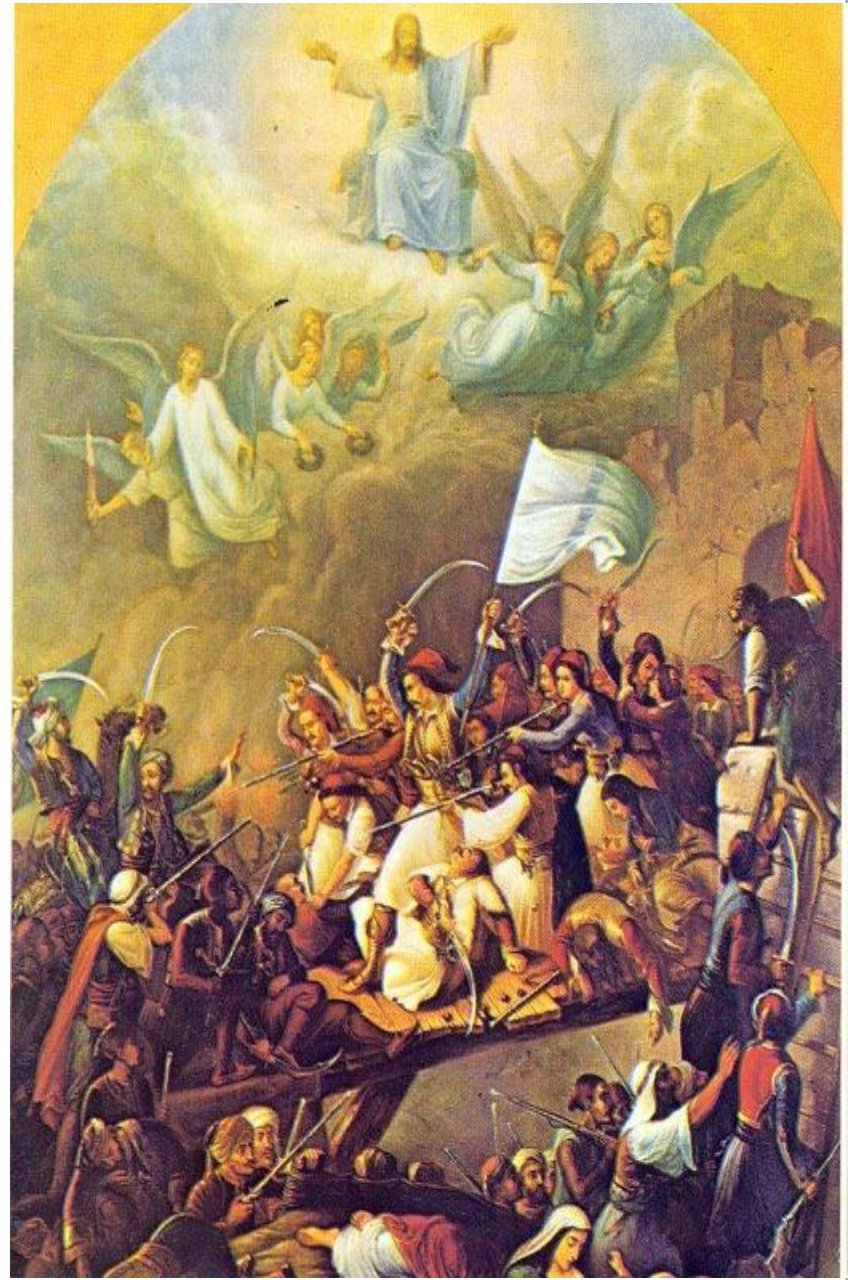

Η έξοδος των Μεσολογγιτών

- Η ηρωική αντίσταση των υπερασπιστών του Μεσολογγίου και η αξιοθαύμαστη γενναία έξοδός τους, αποτελούν την κορύφωση του αγώνα για την Ελευθερία και συγκαταλέγονται στα σημαντικότερα γεγονότα της παγκόσμιας ιστορίας.
- Ποτέ άλλοτε μια θυσία δεν είχε την απελευθερωτική δύναμη της ηρωικής εξόδου των μαχητών του Μεσολογγίου. Ένα ιστορικό γεγονός που ενσωματώνει με τεράστια πυκνότητα, ένταση και δραματικό χαρακτήρα, τη συλλογική τραγωδία του λαού μας.
- Η Έξοδος του Μεσολογγίου είναι μία από τις υψηλές παρακαταθήκες που έχει ο ελληνικός λαός. Η αυταπάρνηση, ο ηρωισμός και η θυσία των Μεσολογγιτών συγκλόνισαν την Ελλάδα, τη διεθνή κοινή γνώμη και τις τότε κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών κρατών. Στο Μεσολόγγι η ελληνική ιστορία συναντάται με τις κορυφαίες στιγμές του μεγαλείου της. Αντλεί κοιτάσματα από το παρελθόν για να φτιάξει το συλλογικό μέλλον.
- Οι μαχητές του Μεσολογγίου αποφάσισαν την έξοδο και τον βέβαιο θάνατο και όχι την παράδοση και μια υπόδουλη ζωή επειδή γι' αυτούς σημασία είχε «να σταθεί όρθιο το πνεύμα τους, να μην λυγίσουν μπροστά στην ωμή δύναμη της ύλης, να την περιφρονήσουν, και να βαδίσουν απερίσπαστοι προς το πεπρωμένο τους», όπως έγραψε ο Μεσολογγίτης Κωστής Παλαμάς.

Ανάλυση συναισθημάτων του αγωνιζόμενου έθνους

- Βασικό κείμενο για την κατανόηση του σολωμικού έργου είναι τα Προλεγόμενα του Ιάκωβου Πολυλά (στην έκδοση των Ευρισκομένων). Μιλώντας ειδικά για τους Ελεύθερους Πολιορκημένους ο Πολυλάς λέει ότι η ηθική ελευθερία είναι το πιο οχυρό καταφύγιο της ανθρώπινης ψυχής που πολιορκείται από τη φυσική βία. Ο άνθρωπος που συνειδητοποιεί την αυτονομία του απέναντι στις φυσικές δυνάμεις οδηγείται στη δράση και από τη σύγκρουση αυτή γεννιούνται οι υψηλές πράξεις. Στο ποίημα έπρεπε να φανεί ακέραιος ο άνθρωπος· το ύψος της ψυχής του και συνάμα τα φυσικά αισθήματα (έρωτας, μητρική αγάπη, ενθουσιασμός της δόξας, φιλοζωία, έρωτας προς τα κάλλη της φύσης) σε όλη τους τη σφοδρότητα, την ώρα που τα σκεπάζει η σκιά του θανάτου. Και συγχρόνως αυτή η υπεροχή του πνεύματος μπροστά στη βία έπρεπε να φανεί και στον ανδρικό και στο γυναικείο χαρακτήρα. Με το ποίημά λοιπόν αυτό ο Σολωμός προσπαθεί να εκφράσει την ψυχολογία του αγωνιζόμενου έθνους. Παρουσιάζει τις άφωνες ομάδες της ιστορίας, προβάλλοντας τις αδυναμίες και τα συναισθήματά τους.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΤΣΚΑΚΑΝΙΔΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ ΑΘΗΝΑ
3^ο ΓΕΛ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α'1

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

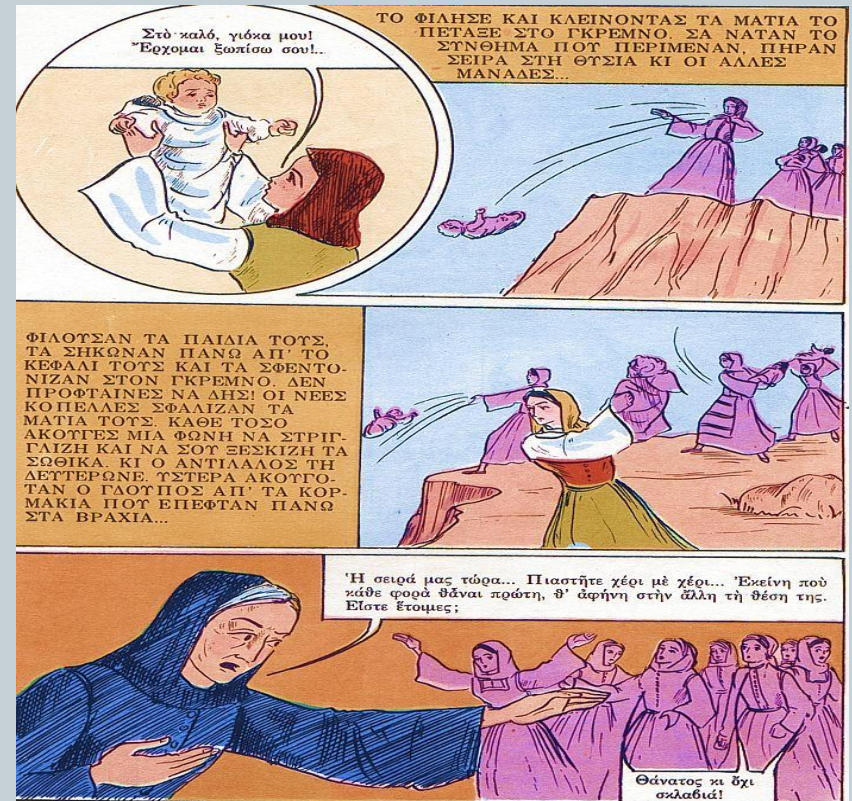
- Η συμβολή των γυναικείων μορφών άφησε τη σφραγίδα τους την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης. Λαμβάνοντας υπ' όψη τα περιορισμένα δικαιώματα και την κοινωνική θέση των γυναικών εκείνη την εποχή, ο ρόλος των γυναικών με το απaráμιλλο θάρρος τους και την αξιοθαύμαστη γενναιότητα τους, αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Σε καμία γωνιά της επαναστατημένης Ελλάδας δεν έλειψαν οι ελληνίδες οι οποίες είτε αγωνίστηκαν μαζί με τους άντρες, είτε βασανίστηκαν από τις κακουχίες και τις στερήσεις που έφερε η συνειδητή αποτίναξη του ζυγού. Οι γυναίκες προσέφεραν με όποιο μέσο διέθεταν την βοήθειά τους στον απελευθερωτικό αγώνα.
- **Η γενικότερη συνεισφορά**
Στην Ελληνική Επανάσταση η γυναίκα από όλες τις περιοχές του ελληνικού χώρου είναι παρούσα, η συνεισφορά της αξιοσημείωτη και ο ρόλος της σημαντικός στην υποβοήθηση των επιχειρήσεων. Ηπειρώτισσες, Ρουμελιώτισσες, Μοραΐτισσες, Μανιάτισσες, Μακεδονίτισσες, Κρητικές, νησιώτισσες από τα Ψαρά, την Ύδρα, τις Σπέτσες, την Κάσο, τα Δωδεκάνησα και από όλη την Ελλάδα ανέλαβαν έναν δυναμικό ρόλο με θάρρος και συμμετείχαν στις πολεμικές επιχειρήσεις.

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

- Για να αποφύγουν τη σκλαβιά και τους αναπόφευκτους βιασμούς, αποφάσισαν να δώσουν τέλος στη ζωή τους, αλλά και στη ζωή των παιδιών τους. Υπολογίζεται ότι, στις 18 Δεκεμβρίου, μία μία, στέκονταν στην άκρη του γκρεμού. Έριχναν πρώτα τα παιδιά τους και στη συνέχεια έπεφταν και αυτές. Λέγεται ότι ήταν πιασμένες από το χέρι, δίνοντας την εντύπωση ότι χορεύουν. Τραγουδούσαν το τραγούδι «Έχε γειά, καημένε κόσμε».

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΙΣΣΕΣ

- Αξιοθαύμαστο θάρρος έδειξαν και οι Μεσολογγίτισσες «ελεύθερες πολιορκημένες», οι οποίες σε όλη τη διάρκεια της μακράς πολιορκίας του προπυργίου της δυτικής Ελλάδας βοήθησαν με κάθε τρόπο στην άμυνα: μεταφορά υλικών για τα οχυρωματικά έργα, περίθαλψη των ασθενών και τραυματιών. Κατά την έξοδο του Μεσολογγίου επέδειξαν μοναδικό ηρωισμό. Κατά την δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί η έξοδος (Απρίλιος 1826). Κατά την έξοδο ακολούθησαν πολλές γυναίκες με ανδρική ενδυμασία και συμμετέχοντας με γενναιότητα, κρατούσαν από το ένα χέρι το σπαθί και από το άλλο το μωρό τους, ενώ οι άοπλες μπήκαν στη μέση της φάλαγγας μαζί με τα παιδιά τους. Οι γυναίκες είχαν την ίδια φρικτή τύχη, όπως και οι άνδρες της Εξόδου και όσες κατάφεραν να ξεφύγουν και να γυρίσουν στην πόλη αυτοκτόνησαν, σφαγιάστηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΙΣΣΕΣ

ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ

<https://www.youtube.com/watch?v=vApxQdoa5RY>

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

**ΓΚΟΤΟΣΙΔΗ ΝΑΓΙΑ
ΒΛΑΧΑΝΔΡΕΑ ΜΑΡΙΑ
3^ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α΄ 1**

Οι ελεύθεροι πολιορκημένοι ως άφωνες ομάδες της επανάστασης

Πιο συγκεκριμένα οι άφωνες ομάδες αποτυπώνονται στο ποίημα του Διονύσιου Σολωμού «Ελεύθεροι πολιορκημένο»ι το οποίο αναφέρεται στην πολιορκία των Μεσολογγιτών.

Οι «Ελεύθεροι πολιορκημένο» υπήρξε έργο ζωής του Διονύσιου Σολωμού και μολονότι δεν ολοκληρώθηκε , κατόρθωσε μέσα από τα αποσπάσματα του να αναδείξει την ποιητική του ιδιοφυα . Η σύνθεση περιλαμβάνει τρία Σχεδιάσματα, με θέμα τα γεγονότα της δεύτερης πολιορκίας του Μεσολογγίου(15 Μαρτίου 1825 - 10 Απριλίου 1826) και μάλιστα, των δεκαπέντε τελευταίων ημερών από τη μάχη της Κλείσοβα ως την ηρωική έξοδο.

Υμνείται η ηρωική υπερπήδηση όλων των υλικών και ψυχικών εμποδίων από τους πολιορκημένους και η υπέρτατη απόφαση τους να προτιμήσουν τον θάνατο παρά την ταπεινωτική παράδοση.

Το ποίημα άλλαξε τέσσερις φορές τίτλο: «Το Μεσολόγγι ,ΟΙ Αδελφοποιοί, Το Χρέος, Ελευθεροι πολιορκημένο.Το οξύμωρο του τελικού τίτλου είχε στόχο να αποδώσει την αντίθεση της πολιορκίας των Μεσολογγιτών,ως ανθρώπων,ως ύλης και της ψυχικής δύναμης,της ψυχικής γενναιότητας και της θέλησης που τους διέπνεαν.Ως ύλη,λοιπόν,ήταν πολιορκημένοι,αλλά ως πνεύμα και ψυχές ήταν ελευθεροι και το απέδειξαν με τον ηρωικό τους θάνατο προς την αποφυγή της σκλαβιάς.

•Συγκεκριμένα το σχολικό βιβλίο περιλαμβάνει το πρώτο απόσπασμα από Σχεδιάσμα , όπου αποτυπώνεται η τραγική κατάσταση των άφωνων ομάδων και των υπερασπιστών του Μεσολογγίου , που υποφέρουν από την πείνα και την έλλειψη πολεμοφόδιων . Επίσης το δεύτερο απόσπασμα που υμνείται η χαρά της φύσης του Απρίλη που λειτουργεί ως πειρασμός για τις άφωνες ομάδες , τον οποίο τελικά υπερνικούν με τον εκούσιο θάνατό τους.

Διονύσιος Σολωμός
“Ελεύθεροι Πολιορκημένοι”

Σχεδιάσμα Β' Απόσπασμα 1^ο

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

**ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΑΣ ΛΙΑΓΚΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΣ
3^ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α' 1**

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ο 6^{ος} Βαρόνος Μπάιρον (22 Ιανουαρίου – 7 Απριλίου 1824), γνωστός στην Ελλάδα ως Λόρδος Βύρων (αγγλικά George Gordon Byron, 6th Baron Byron, Lord Byron), ήταν Άγγλος αριστοκράτης, ποιητής, πολιτικός, Φιλέλληνας και μια από τις σημαντικότερες μορφές του ρομαντισμού. Θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους Βρετανούς ποιητές και παραμένει ακόμα και σήμερα δημοφιλής. Από το πλούσιο έργο του ξεχωρίζουν τα μακροσκελή ποιήματα *Don Juan* («Δον Ζουάν») και *Childe Harold's Pilgrimage* («Το προσκύνημα του Τσάιλντ Χάρολντ»).

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το 1823 κατευθύνεται, ύστερα από παρότρυνση της Φιλελληνικής Επιτροπής του Λονδίνου, προς την Ελλάδα, σταματώντας στην Κεφαλονιά, όπου παρέμεινε για έξι μήνες στην οικία του κόμη Δελαδέτσιμα, φίλου του Μαυροκορδάτου. Τελικά, αν και αρχικός προορισμός του ήταν ο Μοριάς, εγκαθίσταται στο Μεσολόγγι, όπου έρχεται σε επαφή με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, τον οποίο και υποστηρίζει οικονομικά. Εν τω μεταξύ, έχει σχηματίσει ιδιωτικό στρατό από 40 Σουλιώτες, υπό τους Δράκο, Τζαβέλλα και Φωτομάρα. Διατηρούσε αλληλογραφία με Άγγλους επιχειρηματίες όπως ο Σάμιουελ Μπαρφ για την οικονομική ενίσχυση των επαναστατών, και ήταν από τους πρώτους που συνειδητοποίησαν τις καταστροφικές συνέπειες που θα είχε το δάνειο στην περίπτωση που αυτό χρησιμοποιείτο όχι για εθνικούς σκοπούς, αλλά για πολιτικές διαμάχες.

Απεβίωσε στις 19 Απριλίου του 1824 στο Μεσολόγγι, ύστερα από πυρετό. Το πένθος για τον θάνατό του ήταν γενικό καθώς ο Διονύσιος Σολωμός συνέθεσε μακρά ωδή στη μνήμη του («Ωδή εις τον θάνατο του Λόρδου Μπάιρον»). Προς εκδήλωση του πένθους στο Μεσολόγγι ρίχτηκαν 37 κανονιοβολισμοί από την ανατολή του ηλίου, μία κάθε λεπτό, καθώς ήταν τότε μόνο 37 ετών.

George Noel Gordon Lord Byron.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΡΑΚΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΛΙ
30 ΓΕΛ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α' 1

ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Η συμμετοχή της Θράκης στην Ελληνική Επανάσταση του 1821 υπήρξε ουσιαστική, συνεχής και πολύμορφη, παρά το γεγονός ότι πραγματοποιήθηκε κάτω από πολύ πιο δύσκολες συνθήκες σε σχέση με τις περιοχές της Ρούμελης (Μακεδονία, Θεσσαλία & Στερεά Ελλάδα) και του Μοριά. Η Θράκη βρισκόταν πολύ κοντά στην Κωνσταντινούπολη και η παρουσία του Οθωμανικού στρατού στην περιοχή ήταν ισχυρή, οπότε πολύ εύκολα κάθε εξέγερση θα καταπνιγόταν από τους Τούρκους. Η επανάσταση στη Θράκη είχε τη μορφή τοπικών εξεγέρσεων. Πολλοί ήταν οι Θράκες που έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρείας, ενώ άλλοι, κυρίως νέοι, υπήρξαν Ιερολοχίτες. Ταυτόχρονα, σημαντική ήταν η συμμετοχή των Θρακών αγωνιστών στις στρατιωτικές επιχειρήσεις τόσο της ξηράς όσο και της θάλασσας, ενώ πολλοί από τους αγωνιστές αυτούς συνέχισαν τον αγώνα σε νοτιότερες εστίες.

ΘΡΑΚΗ

Παραδοσιακή στολή από τη Θράκη (Τρίγωνο - Πετριωτών Ορεστιάδας).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΤΟΛΕΣ

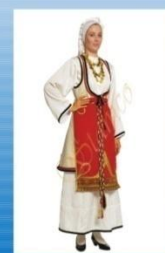
ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑ

ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ

ΦΟΡΕΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΦΟΡΕΙΑ ΦΛΩΡΙΝΑΣ

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Παραδοσιακή στολή, που αποτελείται από: σεγκούνι και ποδιά από τσόχα, φόρεμα (ποκαμίσα) και μαντήλα κεφαλής.

Παραδοσιακή φορεσιά που αποτελείται από: γιλέκο (φέρμελη) κεντημένο εμπρός και πίσω, φουστανάκι με 400 πιάτες, ποκαμίσο, ζωνάρι, φέσι, γονατούρες και περισκελίδα.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Παραδοσιακή στολή καραγκούνας από τη Θεσσαλία και αντρική στολή βλάχου.

ΘΡΑΚΙΩΤΕΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

- Από την πρώτη στιγμή η συμμετοχή των Θρακιωτών στη Φιλική Εταιρία υπήρξε καθοριστική. Ως τέταρτο μέλος της Φιλικής Εταιρίας με μεγάλη προσφορά μάλιστα, μετά από τους Εμμανουήλ Ξανθό, Νικόλαο Σκουφά και Αθανάσιο Τσακάλωφ, θεωρείται ο Θρακιώτης Αντώνιος Κομιζόπουλος. Επίσης ένα ακόμα μέλος της οργάνωσης, ο οποίος ήταν Θρακιώτης ιστορικός και αγωνιστής, ήταν ο Ιωάννης ο Φιλήμων, ο οποίος κατάφερε να διασώσει 31 ονόματα μελών της οργάνωσης που είχαν καταγωγή από την Θράκη. Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι ο Γρηγόριος ο Μαρασλής, ο οποίος ήταν δήμαρχος της Οδησού και του οποίου ο ρόλος στην επανάσταση ήταν σημαντικός, καταγόταν από την Φιλιππούπολη.

Λάβαρα**

- ♦ Λάβαρα με τα σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας.
- ♦ Τα αρχικά σημαίνουν ή Ελευθερία ή Θάνατος.
- ♦ Σχεδιάστηκε από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό.
- ♦ Την ύψωσε ο οπλαρχηγός Σισίνης στην Ήλιδα το Μάρτιο του 1821.

Λάβαρα της Φιλικής Εταιρείας

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΤΟ 1821

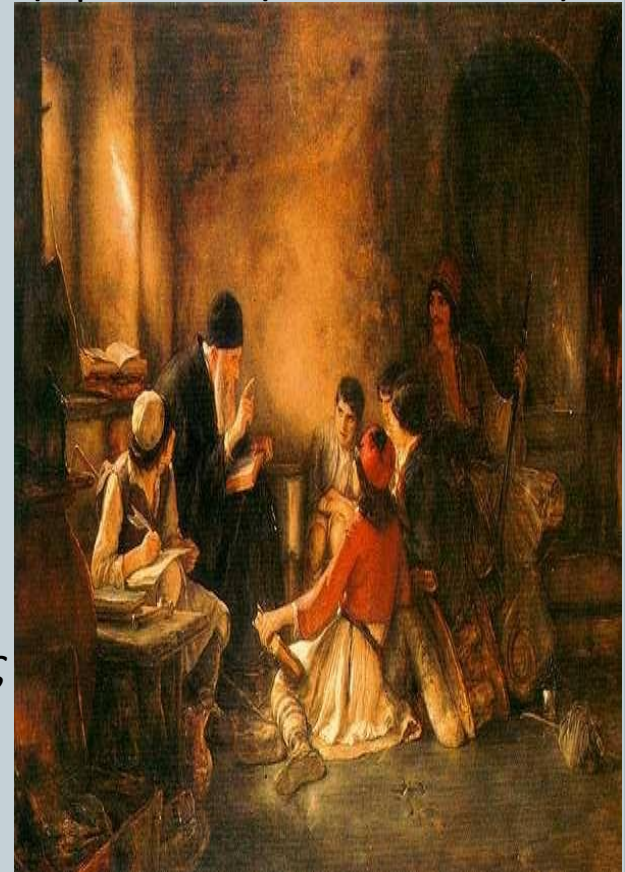
ΚΕΝΑΝΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ-ΜΑΡΙΑ
30 ΓΕΛ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Α'1

ΚΕΙΜΕΝΟ

Παίρνοντας αφορμή από το παρακάτω Δημογικό τραγούδι το οποίο υπάρχει στο βιβλίο μας στις σελίδες 50-51 και είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον αποφάσισα να σας μιλήσω για το θέμα: « Η θρησκευτική πίστη το 1821».

*Λάμπουν τα χιόνια στα βουνά κι ο ήλιος στα λαγκάδια,
λάμπουν και τ' αλαφρά σπαθιά των Κολοκοτρωναίων,
πόχουν τ' ασήμια τα πολλά, τις ασημένιες πάλες,
τις πέντε αράδες τα κουμπιά, τις έξι τα τσαπράζια.
οπού δεν καταδέχονται της γης να την πατήσουν.
Καβάλα τρώνε το ψωμί, καβάλα πολεμάνε,
καβάλα πάν' στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε,
καβάλα παίρν' αντίδερο απ' του παπά το χέρι.
Φλωριά ρίχνουν στην Παναγιά, φλωριά ρίχνουν στους άγιους
και στον αφέντη το Χριστό τις ασημένιες πάλες.
«Χριστέ μας, βλόγα τα σπαθιά, βλόγα μας και τα χέρια»....*

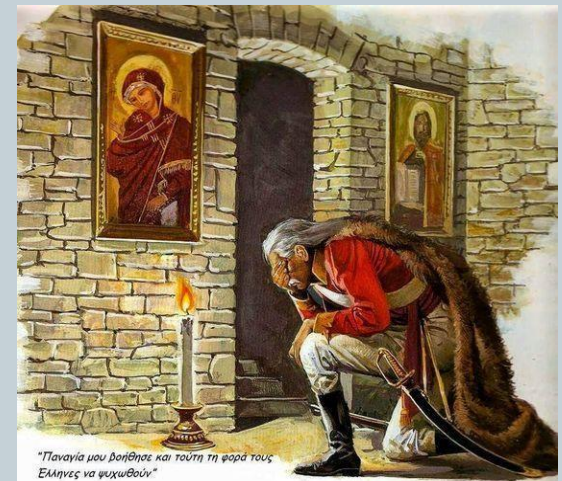

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΟΣ

Η Ελληνική Επανάσταση δεν μοιάζει με καμία άλλη επανάσταση της εποχής. Αξιοποιεί μεν ιδέες από άλλα επαναστατικά κινήματα των χρόνων εκείνων, αλλά δεν είναι αντίγραφο καμιάς. Είναι επανάσταση με εθνικό και θρησκευτικό χαρακτήρα. Έχει ως κίνητρο την απελευθέρωση των Ελλήνων από τους Οθωμανούς. Έχει ως πνευματικό στήριγμα την πίστη στην θεία Πρόνοια και τον σεβασμό προς τους πολυάριθμους Νεομάρτυρες, που βρήκαν θάνατο ομολογώντας την πίστη τους στον Χριστό.

«Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος», έγραφε στην Προκήρυξη της 24ης Φεβρουαρίου του 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Στους πρωτεργάτες και τους οραματιστές, σε εκείνους οι οποίοι σχεδίασαν και σε εκείνους οι οποίοι πραγματοποίησαν το έπος του 1821, δεν οφείλουμε μόνο πολλά, οφείλουμε τα πάντα· την μετέπειτα ιστορική και εθνική ύπαρξή μας.

Ο κόσμος εξελίσσεται. Αλλάζει. Οι κοινωνίες μεταβάλλονται. Η Ελλάδα προχωράει. Εμείς, ως απόγονοι των Ελλήνων που απελευθέρωσαν «μια χώρα μικρή· ένα πέτρινο ακρωτήριο στην Μεσόγειο» (Γ. Σεφέρης), έχουμε πάντα την ανάγκη να κοινωνούμε το «αθάνατο κρασί του '21».

<https://www.youtube.com/watch?v=u2h400-fhDs>

- Σας ευχαριστούμε!